BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 11 februari 1987

betreffende een door de Italiaanse Regering ingevoerde regionale wet inzake buitengewone steunmaatregelen voor de zeevisserij in Sicilië

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(87/419/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3796/81 van de Raad van 29 december 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijprodukten [1], gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, en met name op artikel 28,

Gelet op Richtlijn 83/515/EEG van de Raad van 4 oktober 1983 inzake bepaalde acties voor de aanpassing van de capaciteit in de visserijsector [2], gewijzigd bij Richtlijn 85/590/EEG [3], en met name op artikel 12,

Na de belanghebbenden overeenkomstig het bepaalde in artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag te hebben aangemaand hun opmerkingen in te dienen [4], en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt :

I

Chronologie en beschrijving van de steunmaatregel

Procedure

Bij schrijven van 3 juni 1983 van haar Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen heeft de Italiaanse Regering de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag, in kennis gesteld van een wetsontwerp van het gewest Sicilië inzake buitengewone steunmaatregelen voor de visserij.

Dit wetsontwerp hield in dat voor 1983 aan de Siciliaanse vissers een subsidie per brt (brutoregisterton) zou worden toegekend.

Bij schrijven van haar Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Gemeenschappen van 6 april, 13 juli en 6 augustus 1984 heeft de Italiaanse Regering de Commissie, overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het Verdrag, in kennis gesteld van een wetsontwerp van het gewest Sicilië inzake steunmaatregelen voor coöperaties, handel, ambacht en visserij. Een van de steunmaatregelen in het kader van dit wetsontwerp is dat de buitengewone steunmaatregelen voor de zeesvisserij in de vorm van steun per brt worden verlengd voor het jaar 1984.

Bij schrijven van 8 januari, 30 april en 2 augustus 1985 heeft de Italiaanse Regering de Commissie, overeenkomstig artikel 93, lid nieuw van het Verdrag in kennis gesteld van een nieuwe wetsontwerp betreffende buitengewone steunmaatregelen voor de zeevisserij. Dit nieuwe wetsontwerp is een wijziging ten opzichte van de oude wet waarbij namelijk de steun per brt wordt vervangen door steun voor het tijdelijk stilleggen van vaartuigen die op de achterliggende gedachte van Richtlijn 83/515/EEG berust.

Steun per brt voor de Siciliaanse vissers

Het gaat hier om een rechtstreekse subsidie die aan het totale aantal brt van het vaartuig is gekoppeld. De subsidie bedraagt 400 000 lire/brt voor vaartuigen van niet meer dan 70 brt, 370 000 lire/brt voor vaartuigen van 71 tot en met 150 brt en 370 000 lire/brt voor vaartuigen van meer dan 150 brt. De volle subsidie wordt slechts toegekend indien over een periode van twee maanden minstens 26 dagen of 156 uur visserijactiviteit kan worden aangetoond. Wanneer slechts voor een geringere tijdsduur visserijactiviteit kan worden aangetoond, wordt de subsidie dienovereenkomstig verlaagd. Er is geen enkele voorwaarde vastgesteld met betrekking tot het gebruik van de steun. Voor 1983 is op de begroting voor deze steun 25 miljard lire uitgetrokken.

De Italiaanse Regering heeft verklaard dat deze steunmaatregel is ingegeven door de ernstige crisis in de visserijsector. Zij wijst erop dat, hoewel in Sicilië maatregelen van structurele aard zijn ingevoerd [5], buitengewone steunmaatregelen nodig zijn om de werkgelegenheid in de visserijsector veilig te stellen. Bovendien heeft het verbod op de brandstofsubsidie bij Beschikking 83/246/EEG van de Commissie [6] de Regering verplicht een andere steunmaatregel in overweging te nemen waarmee onmiddellijk aan de eisen van de vissers in moeilijkheden kon worden tegemoetgekomen.

Voor de toekenning van de steun in 1984 zouden dezelfde voorwaarden gelden als tevoren.

Steun voor tijdelijke stillegging van vaartuigen

Deze regeling, die is ingevoerd voor drie jaar, voorziet in een stilligpremie per dag die is berekend op basis van 12 % van de marktwaarde van het vaartuig en die wordt verleend op voorwaarde dat met het vaartuig ten minste 120 dagen per jaar is gevist en dat het ten minste 45, al dan niet opeenvolgende dagen wordt stilgelegd naast een aantal bedrijfstechnische stilligdagen dat voor 1985 op 52,

[1] PB nr. L 379 van 31. 12. 1981, blz. 1.
[2] PB nr. L 290 van 22. 10. 1983, blz. 15.
[3] PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 49.
[4] PB nr. C 241 van 10. 9. 1983, blz. 4 ; PB nr. C 331 van 11. 12. 1984, blz. 2 ; PB nr. C 351 van 6. 12. 1985, blz. 3.
[5] Wet nr. 5 van 13 maart 1975 en Wet nr. 1 van 4 januari 1980.
[6] PB nr. L 137 van 26. 5. 1983, blz. 28.

voor 1986 op 82 en met ingang van 1987 op 115 is gesteld. De waarde van de vaartuigen wordt berekend aan de hand van een raming van de nieuwprijs per type vaartuig en op die prijs worden afschrijvingscoëfficiënten toegepast. De voor deze steunmaatregel uitgetrokken middelen bedragen 25 miljard lire per jaar, met inbegrip van de middelen om aan de bemanningsleden een vergoeding van 25 000 lire per stilligdag van hun vaartuig uit te keren.

De Italiaanse Regering heeft erop gewezen dat deze nieuwe maatregel nodig was om de bezwaren van de Commissie te ondervangen wat de onverenigbaarheid van de bestaande wet met het Verdrag betreft en om de financiële maatregelen van het gewest Sicilië beter met de communautaire wetgeving in overeenstemming te brengen. Bovendien zouden de betrokken autoriteiten via deze wijziging in de wetgeving de capaciteit van de vloot, in het kader van een op „biologische rustpauzes in de visserij" gericht beleid, aan de vangstmogelijkheden kunnen aanpassen.

De hier beschreven steunmaatregelen vallen op grond van artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 en artikel 12 van Richtlijn 83/515/EEG onder de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag.

Onderzoek door de Commissie

Steun per brt

Na een eerste onderzoek is de Commissie tot het oordeel gekomen dat de steun per brt die in 1983 aan de Siciliaanse vissers is verleend, werkingssteun (steun voor de bedrijfsvoering) is welke is verleend zonder reële tegenprestatie van de begunstigden en die op hun economische positie geen structurele uitwerking heeft. Dergelijke steun heeft een belangrijke rechtstreekse invloed op de concurrentie en op het handelsverkeer tussen de Lid-Staten. Die steun wordt dus onverenigbaar geacht met de gemeenschappelijke markt. De Commissie heeft derhalve besloten ten aanzien van deze steun per brt de onderzoekprocedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden en heeft bij schrijven van 2 augustus 1983 de Italiaanse Regering aangemaand haar opmerkingen in te dienen.

Aangezien de Italiaanse Regering heeft besloten deze steunmaatregel voor 1984 opnieuw te financieren en daarbij geen wijziging heeft gebracht in de voorwaarden voor de steunverlening, heeft de Commissie besloten om de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag die zij ten aanzien van de steunmaatregelen voor 1983 had ingeleid, uit te breiden tot de hernieuwde financiering van de maatregel. Bij schrijven van 8 oktober 1984 heeft zij de Italiaanse Regering aangemaand haar opmerkingen in te dienen.

Steun voor tijdelijke stillegging van vaartuigen

Na een eerste onderzoek is de Commissie tot het oordeel gekomen dat de steun voor tijdelijke stillegging van vaartuigen niet in aanmerking komt voor toepassing van één van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag genoemde uitzonderingen. De voorwaarden voor het verlenen van deze steun zijn namelijk andere dan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de richtlijn van de Gemeenschap en zijn ook minder stringent. De wijze waarop bij voorbeeld de periode van bijkomende stillegging van de vaartuigen wordt berekend, waarborgt geen extra inspanning van de betrokkenen ten opzichte van het gemiddelde aantal stilligdagen in de voorgaande jaren, omdat wordt uitgegaan van een forfaitair vastgesteld aantal dagen per jaar. Bovendien zou de werkelijke waarde van de vaartuigen alleen dan in plaats van de aankoopwaarde of de verzekerde waarde van het vaartuig als grondslag voor de berekening van de stilligpremie in aanmerking kunnen worden genomen als zij is gebaseerd op de specifieke situatie van de zeevisserijsector in Sicilië in verhouding tot de rest van de Gemeenschap. De afschrijvingscoëfficiënten die door de Italiaanse Regering worden voorgesteld, zijn evenwel niet in overeenstemming met de op de markt voor vaartuigen in Sicilië geconstateerde werkelijkheid en de toepassing van die coëfficiënten leidt tot een kunstmatige verhoging van de stilligpremies. Daardoor zou deze Siciliaanse steun een nadelige uitwerking hebben voor vissers uit de Lid-Staten van de Gemeenschap die zich bij toekenning van dergelijke steun aan de bepalingen van Richtlijn 83/515/EEG houden. De Commissie heeft derhalve besloten ten aanzien van deze steunmaatregel de onderzoekprocedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden en heeft bij schrijven van 20 september 1985 de Italiaanse Regering aangemaand haar opmerkingen in te dienen.

Opmerkingen van de belanghebbenden

Verscheidene Lid-Staten hebben de Commissie hun opmerkingen medegedeeld, zij delen allen haar standpunt.

II

Opmerkingen van de Italiaanse Regering

Steun per brt

De Italiaanse Regering heeft ten aanzien van deze steun geen opmerkingen ten gronde gemaakt. Bij schrijven van 25 januari 1985, in antwoord op de aanmaning van de Commissie van 8 oktober 1984, heeft de Italiaanse Regering erop gewezen dat het probleem van de steun per brt zal worden geregeld in het kader van een nieuw wetsontwerp inzake de steun voor tijdelijke stillegging van vaartuigen, waarvan de Commissie begin januari 1985 in kennis was gesteld.

Steun voor tijdelijke stillegging van vaartuigen

In haar antwoorden van 20 januari en 3 april 1986 heeft de Italiaanse Regering allereerst de ontwikkeling aangegeven wat de financiële steunmaatregelen in de visserijsector in Sicilië aangaat. In de jaren 1975 tot en met 1980 werd daarbij gestreefd naar verbetering van de visserijvloot en van de uitrusting van die vloot om daardoor een rationele exploitatie van de bestanden mogelijk te maken. Dit doel moest worden bereikt door middel van de maatregelen die waren vastgesteld in de regionale Wetten nr. 5 van 13 maart 1975 en nr. 1 van 4 januari 1980. In de jaren 1980 tot en met 1984 zag de Regering zich, wegens de moeilijke situatie van de Siciliaanse visserijvloot, gedwongen om in afwachting van een rationalisatie in de

visserij als resultaat van de maatregelen op grond van de eerder genoemde wetten, buitengewone steunmaatregelen vast te stellen, zoals de brandstofsubsidie (tweede halfjaar van 1980 tot en met 1982) en de steun per brt (1983-1984). Vanaf 1985 tenslotte hebben de gewestelijke autoriteiten van Sicilië de problemen die zijn ontstaan doordat de Commissie de buitengewone steunmaatregelen had veroordeeld, willen oplossen door invoering van een steunregeling die is ingegeven door Richtlijn 83/515/EEG, maar waarin ook rekening is gehouden met de specificiteit van de sociaal-structurele problemen van de visserijsector in Sicilië. Deze steunregeling betekent een omwenteling ten opzichte van de vroegere logica waarbij de visserij-inspanning werd gestimuleerd door toepassing van interventiemaatregelen en is daarentegen juist erop gericht deze visserij-inspanning te verminderen en toepassing van biologische rustpauzes te bevorderen en daardoor de verbetering van de visstand te stimuleren.

Met betrekking tot het voorstel voor de steunmaatregel als zodanig wees de Italiaanse Regering op het volgende :

— De methode waarbij het aantal dagen van de stilligperiode wordt berekend als het aantal bijkomende stilligdagen ten opzichte van een forfaitair vastgesteld aantal bedrijfstechnische stilligdagen, is gekozen om de grote moeilijkheden wat het beheer en de controle betreft het hoofd te kunnen bieden en met name omdat het onmogelijk was vast te stellen wat het feitelijke aantal stilligdagen in de vorige jaren was geweest ; vandaar de forfaitaire cijfers waarbij het aantal bedrijfstechnische stilligdagen is bepaald op 115 met ingang van 1987, zoals aangegeven in de genoemde richtlijn, maar op lagere getallen voor de jaren 1985 en 1986 in verband met de specificiteit van de sociaal-structurele problemen van de visserijsector in Sicilië.

— De marktwaarde van de vaartuigen is bepaald aan de hand van forfaitaire bedragen, omdat via een berekening die is gebaseerd op de aankoopkosten of op de verzekerde waarde, de enige grondslagen voor de berekening die in de richtlijn worden genoemd, de vissers niet ertoe aangezet zouden kunnen worden hun vaartuigen stil te leggen, en wel wegens de hoge ouderdom van de meeste vaartuigen, de hoge inflatie en het ontbreken van een verzekering of de te lage verzekerde waarde. Als de door de Siciliaanse autoriteiten voorgestelde afschrijvingscoëfficiënten worden verlaagd, zal daardoor de stimulans voor de betrokkenen om hun vaartuigen stil te leggen, wat toch het doel van de Gemeenschap is, ongunstig worden beïnvloed ; de Siciliaanse autoriteiten zouden echter bereid zijn deze coëfficiënten vanaf 1987 voor vaartuigen van minder dan 18 m te wijzigen, zodat voor de oudste schepen de restwaarde 45 % bedraagt in plaats van 60 %.

III

Juridische beoordeling

Steun per brt

De steun in de vorm van rechtstreekse subsidies per brt van de vaartuigen is een rechtstreekse steun voor de kaspositie van de begunstigden ; deze steun is dus van rechtstreekse invloed op hun produktiekosten en verschaft hun een voordeel ten opzichte van de vissers uit de andere Lid-Staten van de Gemeenschap. Deze steun is niet afhankelijk gesteld van voorwaarden en is niet gekoppeld aan een herstructureringsplan waardoor een einde zou kunnen worden gemaakt aan de omstandigheden die de oorzaak zijn van de moeilijke situatie van de begunstigden.

De verwijzing naar het nieuwe wetsontwerp inzake de invoering van een steunregeling voor de tijdelijke stillegging van vaartuigen en tot wijziging van de bestaande steunmaatregel verandert niets aan het feit dat laatstgenoemde steunmaatregel rechtstreekse steun is voor de kaspositie van de vissersbedrijven en de daaruit voortvloeiende effecten heeft voor de concurrentie en voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten.

Steun voor tijdelijke stillegging van vaartuigen

In de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 83/515/EEG is bepaald dat onder bepaalde voorwaarden per stilligdag een premie wordt toegekend voor het stilleggen van vissersvaartuigen. De premie wordt toegekend voor periodes van ten minste 45 bijkomende stilligdagen ten opzichte van het geconstateerde of per type vaartuig forfaitair geraamde gemiddelde aantal stilligdagen in de drie kalenderjaren voorafgaande aan het eerste verzoek om toekenning van de premie. Voor de berekening van de premie per dag wordt uitgegaan van ten hoogste 12 % van de aankoopwaarde of de verzekerde waarde van het vaartuig en een gemiddelde jaarlijkse visserijactiviteit van 250 dagen. De betrokken vaartuigen dienen een lengte te hebben van ten minste 18 m tussen de loodlijnen en zij moeten na 1 januari 1958 in de vaart zijn gebracht. De toepassing van deze richtlijn is facultatief en de Lid-Staten die haar met inachtneming van de vastgestelde voorwaarden toepassen, kunnen de Gemeenschap verzoeken 50 % van de financierbare uitgaven te vergoeden.

In de richtsnoeren voor het onderzoek van de nationale steunmaatregelen in de visserijsector [1] is aangegeven dat steun voor de tijdelijke stillegging van vissersvaartuigen die buiten het kader valt van Richtlijn 83/515/EEG, waarbij de toekenning van dergelijke steun beperkt is tot vaartuigen met een lengte tussen de loodlijnen van ten minste 18 m, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt indien de voorwaarden voor de toekenning van deze steun identiek zijn aan of ten minste even stringent zijn als die welke zijn vastgesteld bij genoemde communautaire richtlijn en als de stilligpremie per dag wordt berekend aan de hand van de in de genoemde communautaire richtlijn vastgestelde criteria.

De steun van het gewest Sicilië voor de tijdelijke stillegging van vaartuigen, die geïnspireerd is op Richtlijn 83/515/EEG, kan, gezien de bepalingen voor de toekenning van die steun, niet worden aangemerkt als een toepassing van deze richtlijn.

Voor de toekenning van de Siciliaanse steun gelden soortgelijke voorwaarden als zijn vastgesteld in de richtlijn van de Gemeenschap, maar de voorwaarden zijn wel minder

[1] PB nr. C 268 van 19. 10. 1985, blz. 2.

stringent. Hoewel het vereiste minimumaantal normale stilligdagen met de jaren toeneemt, wordt het in de richtlijn van de Gemeenschap vastgestelde forfaitaire minimum van 115 dagen pas bereikt in het derde jaar waarin de Siciliaanse wet wordt toegepast.

Gezien de bijzondere situatie van de Siciliaanse vloot en omdat het onmogelijk was het aantal feitelijke stilligdagen in de voorgaande jaren na te gaan of een forfaitaire stilligperiode per type vaartuig te bepalen en gezien het feit dat de voorwaarden waaraan de Siciliaanse vissers moeten voldoen om voor de steun in aanmerking te komen met de jaren strenger worden, zouden de voorwaarden wat het aantal stilligdagen betreft eventueel kunnen worden aanvaard zoals ook de andere bepalingen die bij de toekenning van de premie worden toegepast, verantwoord zouden kunnen worden.

Het gebruik van de werkelijke waarde van de vaartuigen bij de berekening van de stilligpremie, in plaats van de aankoopwaarde of de verzekerde waarde, zou geaccepteerd kunnen worden als het gebruik van de aankoopwaarde of de verzekerde waarde in de berekening van de premies ertoe zou leiden dat deze premies van te verwaarlozen betekenis zouden zijn en als gevolg daarvan het met de steunmaatregel nagestreefde doel niet zou worden bereikt en zou ook kunnen worden geaccepteerd als de gebruikte waarde overeenstemt met de werkelijkheid op de markt voor vaartuigen in het betrokken land.

Als gevolg van de hoge inflatie in Italië en de leeftijdsstructuur van de Siciliaanse vissersvloot is de aankoopwaarde niet geschikt als parameter voor de berekening van de stilligpremie. Door de praktijk op het vlak van verzekering van kleine en middelgrote vaartuigen in Italië kan voor de berekening van de premie ook niet worden uitgegaan van de verzekerde waarde.

De door de gewestelijke autoriteiten van Sicilië voorgestelde waarde is gebaseerd op een raming van de bouwkosten per brt per type vaartuig (vijf groepen van minder dan 15 brt tot meer dan 150 brt) waarop afschrijvingscoëfficiënten (drie groepen) worden toegepast en waarbij voor de vaartuigen een restwaarde overblijft van 60 % van de nieuwbouwwaarde. Deze restwaarde geldt zodra de vaartuigen tien jaar oud zijn.

Volgens de inlichtingen van de Commissie zijn de kosten per brt nieuwbouw waarvan de Siciliaanse autoriteiten uitgaan, in overeenstemming met de werkelijkheid op de Italiaanse en meer in het bijzonder de Siciliaanse markt. De afschrijvingscoëfficiënten daarentegen staan volstrekt buiten de werkelijkheid op de Italiaanse markt. Indien de afschrijvingscoëfficiënten uit de Siciliaanse regeling worden toegepast, leidt dat ertoe dat de stilligpremies per dag hoger worden dan verantwoord is, gezien de economische werkelijkheid in de visserijsector in Sicilië ten opzichte van de situatie in de rest van de Gemeenschap. Een voorbeeld van de berekening van deze premies laat zien dat zij bij gebruik van de door Sicilië voorgestelde coëfficiënten, voor vaartuigen ouder dan tien jaar, 14 tot 166 %, naar gelang van het type en de leeftijd van het vaartuig, hoger zouden zijn dan de toelaatbare premies.

Deze steunmaatregel is weliswaar geïnspireerd op Richtlijn 83/515/EEG maar voldoet niet aan de daarin vastgestelde voorwaarden en evenmin aan de voorwaarden die voor dergelijke maatregelen zijn vermeld in de richtsnoeren voor nationale steunmaatregelen in de visserijsector. Daarom is deze steunmaatregel rechtstreekse steun voor de kaspositie van de begunstigden met een rechtstreeks effect op de concurrentie, vooral omdat de vissers uit de andere Lid-Staten die er met maatregelen binnen het kader van Richtlijn 83/515/EEG of van een nationale aanvullende steunregeling toe worden aangezet hun visserijactiviteit tijdelijk stop te zetten, geen aanspraak kunnen maken op dezelfde voordelen als de Siciliaanse vissers.

De versterking van de concurrentiepositie die een gevolg is van de steunmaatregelen die zijn vastgesteld in de regionale wet inzake buitengewone steunmaatregelen voor de zeevisserij in Sicilië heeft negatieve gevolgen voor de concurrentiepositie van de producenten in de andere Lid-Staten. Het intracommunautaire handelsverkeer in visserijprodukten voor menselijke consumptie is namelijk omvangrijk en bedraagt ongeveer 30 % van de totale aanvoer voor menselijke consumptie in de Gemeenschap. Verder wordt de Italiaanse markt voor ongeveer de helft bevoorraad via aanvoer door de eigen vissers, voor ongeveer 15 % via invoer uit de overige Lid-Staten en voor ongeveer 35 % via invoer uit derde landen.

Tenslotte voert Italië ongeveer 14 % van de produktie uit, waarvan ongeveer 50 % naar de overige Lid-Staten (cijfers over 1984). Bovendien is het gewest Sicilië geen geïsoleerde regio op visserijgebied en heeft het voor visserijprodukten handelsbetrekkingen met de rest van Italië en met andere landen.

IV

Aangezien de steun per brutoregisterton en de steun voor tijdelijke stillegging van vissersvaartuigen steunmaatregelen zijn die worden gefinancierd uit staatsmiddelen en die de concurrentiepositie van de Siciliaanse producenten versterken ten opzichte van die van de producenten uit de andere Lid-Staten vallen deze maatregelen onder artikel 92, lid 1, van het Verdrag waarin alle steun die beantwoordt aan de daar vermelde criteria, onverenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt.

De in artikel 92, lid 3, van het Verdrag vermelde uitzonderingsbepalingen, de enige die in dit geval relevant zijn, gelden voor de verwezenlijking van doelstellingen die van communautair belang en niet alleen van belang zijn voor specifieke sectoren van een nationale economie. Deze uitzonderingsbepalingen moeten bij de beoordeling van elk steunprogramma dat voor een bepaald gebied of een bepaalde sector geldt of van elk individueel geval waarin algemene steunregelingen worden toegepast, strikt worden geïnterpreteerd. Uitzonderingen mogen alleen worden toegestaan in gevallen waarin de Commissie kan vaststellen dat de steun noodzakelijk is voor de verwezenlijking van één van de in deze bepalingen genoemde doelstellingen.

Als op grond van deze bepalingen uitzonderingen zouden worden toegestaan voor andere steunmaatregelen dan die welke te rechtvaardigen zijn uit doelstellingen van communautair belang, zou dat betekenen dat er belem-

meringen van het handelsverkeer tussen de Lid-Staten alsmede concurrentiedistorsies zouden worden toegestaan die niet vanuit het communautaire belang kunnen worden verantwoord.

In dit geval kon niet worden vastgesteld dat deze steunmaatregel is gegrond op een dergelijk communautair belang. De Italiaanse Regering heeft geen enkel afdoend bewijs kunnen aanvoeren dat deze maatregel aan de voorwaarden voldoet om voor toepassing van een van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag vermelde uitzonderingsbepalingen in aanmerking te komen; ook de Commissie heeft een dergelijk bewijs niet kunnen vinden.

Er is geen sprake van steun om de ontwikkeling van bepaalde streken te bevorderen of te vergemakkelijken en derhalve is er geen aanleiding voor toepassing van de bepalingen van artikel 92, lid 3, onder a) en c), van het Verdrag, waarin rekening wordt gehouden met regionale aspecten.

Deze steun betreft geen belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang en evenmin maatregelen die een ernstige verstoring in de Italiaanse economie kunnen opheffen en dus is er geen aanleiding om ten aanzien van deze steun het bepaalde in artikel 92, lid 3, onder b), van het Verdrag toe te passen.

In verband met de uitzondering voor steunmaatregelen die bestemd zijn om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te bevorderen, zij opgemerkt dat deze steunmaatregelen, die tot doel hebben bepaalde werkingskosten te verminderen, niet tot een economische ontwikkeling in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), kunnen leiden. Voorts is het intracommunautaire handelsverkeer in visserijprodukten zo groot dat moet worden aangenomen dat de voorwaarden waaronder dit handelsverkeer plaatsvindt zo nadelig worden beïnvloed dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

Steun die uitsluitend op grond van het aantal brt aan eigenaars van vissersvaartuigen wordt toegekend, is, als steun om de kosten van bepaalde produktiefactoren te verlagen, werkingssteun (steun voor de bedrijfsvoering) die geen duurzame uitwerking heeft op de economische situatie van de begunstigden. Steun in de vorm van betaling van een stilligpremie per dag die wordt toegekend volgens de voorwaarden die ter zake door de gewestelijke autoriteiten van Sicilië zijn vastgesteld, dient eveneens als een steun voor de verlaging van de kosten van bepaalde produktiefactoren te worden aangemerkt en is dus werkingssteun die geen duurzame uitwerking op de economische situatie van de begunstigden heeft.

In haar mededeling aan de Raad van 25 mei 1978 inzake het beleid ten aanzien van sectoriële steunregelingen heeft de Commissie aangegeven dat tijdelijke steunregelingen om de sociale gevolgen van een crisis op te vangen gekoppeld moeten worden aan doelstellingen inzake herstructurering van de betrokken sector en afhankelijk moeten worden gesteld van maatregelen van de begunstigden zelf om aanpassingen te vergemakkelijken. In haar richtsnoeren voor het onderzoek van de nationale steunmaatregelen in de visserijsector heeft de Commissie eraan herinnerd dat werkingssteun onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, tenzij er een rechtstreekse relatie is met een herstructureringsplan dat verenigbaar wordt geacht met de gemeenschappelijke markt. Dat is niet het geval voor deze steunmaatregelen.

Uit het voorgaande volgt dat deze steunmaatregelen niet voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor toepassing van één van de uitzonderingen die zijn vermeld in artikel 92, leden 2 en 3, van het Verdrag.

Daar deze onwettige steun waarschijnlijk reeds is uitgekeerd, loopt deze beschikking niet vooruit op de consequenties die de Commissie in voorkomend geval zal trekken voor de terugvordering van de ter zake bestede bedragen op grond van haar schrijven van 3 november 1983 aan de Lid-Staten inzake de terugvordering van onwettig verleende steun, met name van de steun die zou worden toegekend na deze beschikking [1],

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun per brutoregisterton en de steun voor tijdelijke stillegging van vissersvaartuigen, vastgesteld bij de Wetten nr. 40 van 30 mei 1983, nr. 95 van 16 november 1984 en nr. 9 van 3 januari 1985 van het gewest Sicilië houdende buitengewone steunmaatregelen voor de zeevisserij en door de Italiaanse Regering ingevoerd in, onderscheidenlijk 1983, 1984 en 1985, zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92 van het Verdrag. Deze steun moet derhalve worden opgeheven en mag niet meer worden toegekend.

Artikel 2

Italië deelt de Commissie binnen één maand na de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen zij heeft genomen om hieraan gevolg te geven.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 11 februari 1987.

Voor de Commissie

António CARDOSO E CUNHA

Lid van de Commissie

[1] PB nr. C 318 van 24. 11. 1983, blz. 3.